

heat, quæcumque in conventu agenda, scribendæ sunt.

« Idemque congregationis diœcesanæ Cancellarius censeatur, qui omnia, quæ ad illius acta conscribenda pertinent, gratis omnino præstet.

« Si vero talem quemquam non habuerit, alium ex ipso conventu deliget, qui et ad dictandum, et ad scribendum, ejusdem Episcopi judicio magis idoneus erit.

« Ejus munus sit, omnia conventuum suæ regionis acta diligenter conscribere, et in librum referre, quem eo potissimum nomine confecerit.

« Quæ vero sigillatim ab eo notari oportet, hæc sunt

« Locus ubi conventus habitus est.

« Annus, Mensis, Dies conventus.

« Qui præsentibus adfuerint.

« Absentiæ excusationes; quæ acceptæ, quæ item rejectæ.

« Qui Missam solemnem celebravit, quique ministraverint.

« Qui sigillatim reliqui Sacerdotes, qui Missæ sacrum fecerint.

« Qui ad Populum Clerumve concionem habuerit. Ecclesiasticorumque hominum visitatio. Qui præterea testificationes confessionum non attulerint.

« Quæ item quæstiones propositæ, earumque singularium explicatio.

« Indictio futuræ congregationis.

« Quid etiam Episcopi jussu promulgatum sit.

« Muletæ quoque et pœnæ quibus irrogatæ sunt, ordine describantur.

« Omnis autem mulcta apud regionis thesaurarium deponatur, aut in aliqua certa area eo nomine constituta recte asservetur.

« Muletæ vero libri exemplum in singulis annis ad Episcopum afferatur: cujus arbitratu, vel in suppellectilem sacram quæ conventus foranei usui sit, vel in sublevationem inopiæ Sacerdotis, Clericive pauperum, vel in aliud opus pium illæ erogentur. »

ris, vel in aliud opus pium illæ erogentur. »

(14. Qui plura de his velit, legat Benedicti XIV Institutiones Ecclesiasticas tres, nimirum XXXII. CII. et CIII. in quarum prima de istorum cœtuum convocandorum causa, atque utilitate, et de ratione, qua fieri a Clero Bononiensi debeant, agit. In altera, quæ est Epistola Encyclica Archiepiscopyteris, et Parochis Diœcesanis missa, declarat teneri singulos Archiepiscopyteros indicere cœtum, in quo morales quæstiones examinandæ, proponantur; omnes Parochos, et Confessarios ad eosdem cœtus convenire debere: ac transmittenda esse ad P. Pœnitentiarium responsa propositis quæstionibus reddita. In tertia normam quamdam præscribit pro his cœtibus in Metropolitana sua servandam, tractat de illis, qui iisdem cœtibus interesse tenentur; ac tres istas quæstiones expendit; « Utrum omnes, qui Canonici dignitate insigniti sunt, convenire debeant. An Canonicus Pœnitentiarius intervenire adstringatur. Utrum Confessarii Regulares ad excipiendas Laicorum Confessiones approbati hosce Ecclesiasticos Conventus adire teneantur. »

(15. Ex multis autem, quæ ab eo sapienter decreta sunt, illud mihi sapientissime constitutum videtur, ac dignissimum, ut Ordinariis omnibus Locorum imitandum proponatur, quod Institut. CII. num. 1. a se Pœnitentiario qui cœtibus istis in Metropolitana Bononiensi præerat, quæstionesque in illis, et per Diœcesim universam expendendas proponebat, præscriptum fuisse commemorat: ut ipse post accuratum examen typis vulgaret, quid reipsa propositis quæstionibus respondendum esset, ne incertum semper esset an responsa illis quæstionibus reddita, veritati consentanea forent, utque illi, qui falsam sententiam protulerant, errorem agnoscerent, qui vero sapienter judicaverant, quadam voluptate recrearentur.

CONGRUA.

SUMMARIUM.

ARTICULUS I. — *Congrua quibus debeatur et in primis quoad ea, quæ concernunt Congruam Episcoporum, eorumque Coadjutorum.*

1. Congrua debetur omnibus Ecclesiarum Rectoribus curam animarum exercentibus, eorumque Vicariis, et Coadjutoribus. — 2. Congrua pro Episcopis taxata est in scutis mille, et pro Parochis in scutis 100. — 3. Congrua taxata in mille scutis pro Episcopis, debet intelligi de moneta illarum partium, in quibus situs est Episcopatus. — 4. In Regno tamen Neapolitano fuit taxata Episcopo in scutis 700. — 5. Verum certa regula in hac materia præscribi nequit, sed totum remittitur prudenti Judicis arbitrio in Congrua taxanda. — 6. In quo arbitrio habenda est ratio de dignitate, et qualitate personæ. — 7. De Officialibus et Familia. — 8. De oneribus Semiparii, manutentionis Ecclesiæ, Palatii, itineris ad Sacra Liminaria, eleemosynarum, sustentationis litium circa immunitatem Ecclesiæ, et de similibus. — 9. Et demum de consuetudine regionis. — 10. Episcopo petenti sibi concedentia alimenta denegari non potest Congrua. — 11. Etiamsi debeat aliunde,

adhuc debet consequi Congruam ex fructibus Ecclesiæ. — 12. Etiamsi Episcopus acceptaverit Episcopatum nimis tenuem, aut nimis gravatum pensione. — 13. Etiamsi Episcopus consenserit, et se obligaverit ad pensionem. — 14. Et talis Congrua debetur ipsi Episcopo ex fructibus suæ Ecclesiæ. — 15. Et regulariter illam præstare debet, qui Beneficii fructus recipit. — 16. Et sic Reservatarius Beneficii tenetur Episcopo Congruam præstare actione reali, et personali, usque ad n. 19. — 20. Reservatarius dando schedulam solutionis Congruæ Episcopo, censetur cum Episcopo contraxisse, et se ad solvendam illam annuatim obligasse. — 21. Sic etiam Episcopis gravatis pensionibus assignari solent pro Congrua mille Ducati annui, de quibus securi jam redditi per schedulam mensariam, vel alio modo, coguntur relinquere pensionariis administrationem bonorum mensæ, seu alterius Beneficii. — 22. Episcopus in Congrua non tenetur computare redditus sui patrimonii si reservationi pensionis non consensit, minusque de suo solvere se obligavit. — 23. Secus vero, si Episcopus obligavit, et hypothecavit sua bona patrimonialia pro pensione. — 24. Primo loco, et ante omnia alia onera Episcopatus, est solvenda Congrua Episcopo. — 25. Maxime, si in impositione

onerum fuit addita clausula, demptis pro Episcopo scutis mille. — 26. Ita ut consentientes huic decreto reservationis ad favorem Episcopi teneantur illud observare. — 27. Et sic Congrua est deducenda ante pensionem, ubi ea est solvenda, usque ad n. 28. — 29. Episcopi loco Congruæ, si indigeant, solent exigere Charitativum subsidium; Episcopi tamen, qui habent Congruam pinguem, non exigunt Charitativum subsidium. — 30. Episcopus adjutus debet præstare Congruam Episcopo Coadjutori, seu Suffraganeo. — 31. Et sic de facto Episcopo Amiciensi Coadjutori Archiepiscopi Alborensi in Sardinia fuerunt assignata mille scuta annua monete Romanæ, usque ad n. 32. — 33. Si Coadjutor, vel Suffraganeus Episcopi est pauper, non potest Congruam sibi in Literis Apostolicis assignatam remittere. — 34. Præterea debet Episcopus adjutus dare suo Coadjutori commoditatem habitationis in Palatio Episcopali, et omnia necessaria pro exercitio Pontificalium, et aliis Episcopalibus functionibus. — 35. 36. Utrum pensionario, an Episcopo incumbat onus probandi, quod Episcopo remaneant scuta mille pro Congrua.

ARTICULUS II. — *Quod ea quæ concernunt Congruam Parochorum eorumque Vicariorum.*

1. Congrua debetur Parochis et Curatis. — 2. Hæc Congrua Parochis et Curatis debita, generaliter loquendo, taxatur in scutis centum. — 3. Et ubi aliter non fuerit a Papa expressum, intelligitur de moneta loci Beneficii. — 4. Congrua non debet ordinariæ taxari major dictis scutis centum; nec minor scutis 50 annuis. — 5. In hac tamen materia non potest assignari certa regula, sed taxatio remittitur arbitrio Judicis. — 6. Quandoque enim fuit taxata in scutis centum auri, et quandoque etiam plus. — 7. Generaliter loquendo taxanda est Congrua, quæ sit sufficiens ad commodam et honestam sustentationem personæ, habita ratione de loco, fructuum quantitate, et onerum, qualitate personæ, et similibus. — 8. In Congrua taxanda debet haberi etiam ratio de numero excessivo animarum, ad quarum curam sit necesse Coadjutores etiam habere. — 9. Sic etiam de Constitutionibus Synodalibus Provinciarum. — 10. Et potissimum de consuetudine regionis. — 11. Licet in taxatione Congruæ pro Parochis, seu Curatis possint ab Episcopo considerari, et comprehendi emolumenta incerta, hoc tamen debet intelligi de incertis, quæ habent aliquam certitudinem, ut sunt decimæ frumenti, vini, olei, alique fructus, et emolumenta incerta solum ratione summa, et quantitatis. — 12. Non autem debet intelligi de emolumentis omnino incertis, ut sunt redditus, seu fructus consistentes in funeribus, oblationibus nuptialibus, eleemosynis Altaris, et similibus. — 13. Nisi de consuetudine loci aliter introductum doceatur. — 14. Congrua debetur loco alimentorum; unde repugnat ipsam Congruam dependere ab incerto eventu, usque ad n. 15. — 16. Nec in Congruam sunt imputanda, quæ debentur Parocho ratione laboris et servitii. — 17. Nec quæ extra Ecclesiam, vel extra Curam ipsam animarum percipiuntur. — 18. Neque sunt imputandi in Congruam Parochi fructus sui Patrimonii, si reservationi pensionis non consensit. — 19. Secus vero si in reservatione pen-

ARTICULUS I.

Congrua quibus debetur? et in primis quoad ea quæ concernunt congruam episcoporum eorumque coadjutorum.

1. Congrua debetur omnibus Ecclesiarum Rectoribus Curam animarum exercentibus, eorum Vicariis, et Coadjutoribus; cap. de Monachis 12, Cap. Cum secundum Apostolum

sionis sua bona obligationi, et hypothecæ suppositus. — 20. Congrua debetur Parocho, etiamsi Beneficium tenue acceptaverit non sufficiens, ad n. 25. — 21. Congrua taliter sufficiens debetur Parocho, ut ea commode sustentari possit. — 25. Et Congrua ab Episcopo assignata præsumitur sufficiens, nisi probetur diminuta. — 26. Præsertim, si illa fuerit sufficiens pro aliis Rectoribus antecessoribus. — 27. Unde Congrua semel assignata non debet amplius assignari, vel augeri; sicuti non potest amplius diminui, usque ad n. 28. — 29. Congrua semel constituta non potest regulariter immutari, nisi ex causa. — 30. Hinc Parochus petens augmentum Congruæ debet probare assignatam non esse sufficientem, et paupertatem esse superventam. — 31. In tali casu Parochus non potest, nisi ad supplementum agere, et Episcopus debet prius arbitrari circa reditus Ecclesiæ, si sufficiant, et postea in subsidium cogere populum, vel alio modo providere. — 32. Si Congrua fuerit sufficiens tempore reservationis pensionis, quoties ex post diminuatur, augenda est de fructibus ejusdem pensionis. — 33. Parochi pro consequendo Congruæ credito præferendi sunt, deductis prius expensis cultura, pensionariis. — 34. Vicariis perpetuis debet assignari Congrua portio de redditibus, fructibus, emolumentis, et proventibus Ecclesiæ incorporatæ Monasterio, Collegio etc. — 35. Talis Congrua est taxanda arbitrio Episcopi habito respectu ad qualitatem personæ, loci, et ad abundantiam, seu paupertatem fructuum, et reddituum Ecclesiæ: dummodo non sit minor quinquaginta, nec major centum aureis pro quolibet anno. — 36. Pro Congrua assignari possunt solum illa emolumenta incerta, quæ habent quamdam certitudinem, ut sunt decimæ vini, frumenti, etc. Non autem emolumenta omnino incerta, ut sunt funeralia, etc., ut fuit dictum supra n. 11. et seq. — 37. Et sic censuit etiam Sac. Cong. Conc. — 38. Congruam certam debet habere Curatus, seu Vicarius substitutus, quamvis amovibilis. — 39. Congrua semel sufficienter assignata Curato, seu Vicario, nisi superveniat notabilis mutatio, et intersit nova rationabilis causa, non est locus assignationi novæ Congruæ, seu augmento. — 40. Nec potest minui, quamvis Curatus electus et deputatus diminutioni consentiat, et pro minori quantitate spondeat deservire, ad n. 41. — 42. Congrua Curato, seu Vicario non taxata, vel insufficienter assignata, si petatur, debetur in quantitate prout juris est, a die petitionis, seu motæ litis. — 43. Alia ad rem. Remissive. — 44. 45. An Parochus, qui vel interitum vel diminutionem passus est reddituum Parochialium, agere vel pro Congrua, vel pro ejus supplemento valeat. — 46. 47. Utrum plures possessores decimarum, vel aliorum bonorum Parochiæ teneantur in solidum, vel singuli pro rata. — 48 ad 50. An Ecclesiastici possint in solido conveniri, salvo tamen ei, qui convenitur, jure agendi contra ceteros. — 51. An in libertate eorum qui decimas, vel alia bona Parochiæ possident, sit, ea dimittere, ut se liberent ab onere congruæ Remissive. — 52. Quoad Parochiarum Congruam in Regno Neapolitano Remissive. — 53. Regium Decretum 22 Octobris 1822. — 54. Aliud Decretum 27 Junii 1823. — 55. Referuntur generalia et communia statuta.

16, cap. Extirpandæ 30, de Præbend. c. de Rectoribus 3, de Clerico ægrotante; Conc. Trid. sess. 7, cap. 5, sess. 21, c. 4, et sess. 24, cap. 13, de reformat. ubi pro Episcopis taxata est Congrua in scutis mille, et pro Parochis in scutis centum ibi: (2. « Ad hæc in posterum omnes hæc Cathedralis Ecclesiæ, quarum redditus summam Ducatorum mille, et Parochiales, quæ summam Ducatorum centum secundum verum annum valorem

non excedunt, nullis pensionibus, aut reservationibus fructuum graventur. »

(3. Pro Episcopis igitur generaliter loquendo fuit a Trident. cit. sess. 24, cap. 13. Congrua taxata in scutis mille de moneta illarum partium, in quibus situs est Episcopatus, Rota p. 2, recent. dec. 352, n. 5, dec. 449, n. 6, cum sequent. et dec. 762, n. 1, cum sequent., et p. 18, t. 1, dec. 389, n. 18, cum seq. (4. In regno tamen Neapolitano fuit taxata Episcopo in scutis 700. Rota part. 18, tom. 1, dec. 352, n. 2. (5. Verum certa regula in hac materia præscribi nequit, sed totum remittitur prudenti Judicis arbitrio in Congrua taxanda; Rota par. 18, tom. 1, dec. 351, n. 3, cum sequent. et dec. 389, n. 21. (6. In quo arbitrio habenda est ratio de dignitate, et qualitate personæ; Rota part. 18, tom. 1, dec. 351, n. 3, cum sequent. (7. De Officialibus, et Familia; Rota part. 18, tom. 1, dec. 23, num. 10, cum sequent. (8. De oneribus Seminarii, manutationis Ecclesiæ, Palatii, itineris ad Sacra Limina eleemosynarum, sustentationis litium circa immunitatem Ecclesiæ, et de similibus; Rota part. 18, t. 1, dec. 23, n. 11, cum seq. et dec. 389, num. 19, cum seq. (9. Et demum de consuetudine regionis; Rota p. 18, tom. 1, dec. 351, n. 4.

(10. Episcopo petenti sibi concedentia alimenta denegari non potest Congrua, quæ loco alimentorum succedit, ex qua ipse ali, ejus Familia nutrir, et Episcopatus Majestas præservari debet; c. de Monachis 12. c. Cum secundum Apostolum 16. c. Extirpanda 30. de Præbend. et cap. 1. eod. tit. in 6. Rota part. 18, tom. 1, dec. 23, num. 1, et dec. 389, n. 1, et seq. (11. Etiam si habeat aliunde, adhuc debet consequi Congruam ex fructibus Ecclesiæ, quia Congrua datur in remunerationem ponderis diei, et æstus, quod suffert Episcopus, aut Rector in regimine animarum: unde non cogitur proprio stipendio militare, ex prima ad Corinth. cap. 9, cum dignus sit operarius mercede sua; cap. Quicumque 66 et cap. Ecclesiasticis 67, caus. 12, quæst. 2. Rota part. 18, tom. 1, dec. 23, num. 5, cum sequent. et dec. 351, n. 7, cum sequent. (12. Etiam si Episcopus acceptaverit Episcopatum nimis tenuem, aut nimis gravatum pensione; quia non inde repelli debet a consecutione Congruæ, quæ est privilegium Ordinis elargitum a jure ne Episcopi, aut Rectores in opprobrium dignitatis mendicent, aut curam commissi sibi gregis deserant, ut declarando, dixit Rota par. 1, dec. 420, n. 4, et par. 2, recentior. dec. 459, n. 5, et part. 18, t. 1, dec. 23, n. 13. (13. Etiam si Episcopus consenserit, et se obligaverit ad pensionem. Non enim talis præstitus consensus, sive tacite sive expresse est sufficiens ad impediendam hanc Congruæ assignationem, ex quo non potest oriri ipsi Episcopo aliquod præjudicium ab hujusmodi acceptatione, et consensu, quia non habet privilegium ad sui favorem tantum concessum, sed illud toti Ordini, et dignitati Clericali fuit imperitum, et ideo ne propter mendicitatem, et egestatem a

suis Diocesanis contemnatur, quorum veneratio ipsi pura, et incorrupta præservari debet, et ne impediatur animarum curæ vigilare, nec tacitus, nec expressus consensus ad hunc effectum in aliqua consideratione haberi debet; Rota part. 1, recent. dec. 420, n. 5, part. 18, tom. 1, dec. 23, n. 14, dec. 351, n. 10, cum seq. et dec. 389, n. 25. Vide etiam Josephum Mariam Maraviglia Leg. 194. Prudentiæ Episcop. ubi mordicus hanc opinionem defendit.

(14. Et talis Congrua debetur ipsi Episcopo ex fructibus suæ Ecclesiæ; Rota part. 18, tom. 1, dec. 351, n. 1. (15. Et regulariter illam præstare debet, qui Beneficii fructus recipit; cap. De Monachis, c. Avaritiæ, cap. Extirpanda, et cap. In Lateranensi de Præbend. c. sicut de supplend. neglig. Prælator. Rota part. 3, recent. dec. 745, num. 1. (16. Et sic Reservatarius Beneficii tenetur Episcopo Congruam præstare actione reali, et personali; Rota d. dec. 745, n. 2. (17. Reali, quia fructus pro Congrua semper hypothecati remanent in quemcumque trans-eant; Rota in una Pampilonen. Jurispatronatus de Gonzaga 30. Januar. 1609. coram Reverendiss. Bononien. et dict. dec. 745, n. 2. (18. Personali vero, cum etiam conditione ex lege de fructibus perceptis Congrua debeatur; cujus conditionis vigore personalis actio contra quemcumque possessorem competit; §. Sic itaque, discretis autem, vers. appellamus, de institut. action. (19. Et præsertim contra possidentem fructus, qui alimentorum loco, qualis est Congrua, succedunt; l. Lucius ff. de alim. et cib. leg. Rota d. dec. 745, n. 2, et 3. (20. Reservatarius enim dando schedulam solutionis Congruæ Episcopo, censetur cum Episcopo contraxisse, et se ad solvendam illam annuatim obligasse; dict. leg. Lucius, ff. de alim. et cib. leg. Rota in una Toletana, Pensionis 5. Decemb. 1703. recent. dec. 745, n. 4. (21. Sic etiam Episcopis gravatis pensionibus assignari solent pro Congrua mille ducati annui, de quibus securi jam redditi per schedulam mensariam, vel alio modo, coguntur relinquere pensionariis administrationem bonorum mensæ, seu alterius Beneficii; Sac. Congr. Episc. et Regul. in Alerien. 25, Januar. 1638. et 29. Mart. et 24. Maii ejusdem anni, apud Pignatell. tom. 4. consult. 727, n. 5.

(22. Episcopus in Congrua non tenetur imputare redditus sui patrimonii, si reservationi pensionis non consensit, minusque de suo solvere se obligavit. Licet enim Episcopus pingue patrimonium possideat, non tamen per hoc Congruæ Beneficio venit spoliandus, quæ nunquam denegatur, cum illa soleat assignari in recompensationem laborum, quibus subjacent illi, qui indefessis vigiliis curæ animarum præsent, qui enim servit Altari, de Altari vivere debet; cap. Cum secundum Apostolum 16. de Præbend. et cap. Clerici omnes 10. caus. 1. quæst. 2. Rota. par. 18, tom. 1, dec. 23, num. 4, et dec. 389, num. 3, cum sequent. (23. Secus vero si Episcopus obligavit, et hypothecavit sua bona patrimonialia pro pensione; Rota

in una S. Severini Congruæ 22. Jun. 1665. §. Onera coram D. Ottalora Præsede Granaten. et d. part. 18, tom. 1, dec. 389, num. 2. (24. Primo loco, et ante omnia alia onera Episcopatus est solvenda Congrua Episcopo; Rota par. 1, recent. dec. 763, num. 1, cum seq. et part. 18, tom. 1, dec. 351, num. 6. (25. Maxime si in impositione onerum fuit addita clausula, demptis pro Episcopo scutis mille; d. dec. 763, num. 1, in fine. (26. Ita ut consentientes huic decreto reservationis ad favorem Episcopi, teneantur illud observare; d. dec. 763, num. 2. (27. Et sic Congrua est deducenda ante pensionem, ubi ea est solvenda; Rota par. 2, recent. dec. 352, n. 5. (28. Cum Episcopi, deductis prius impensis culturæ pro credito Congruæ, uti potiores præferendi sint Pensionariis, ubi uti Creditores fructuum ex illis solum satisfieri debent; Rota in d. S. Severini Congruæ 22. Jun. 1665. coram Ottalora, §. Neque revelat., in fine, et par. 2, recent. dec. 763, num. 1, et par. 18, tom. 1, dec. 389. (29. Episcopi loco Congruæ, si indigeant, solent exigere Charitativum subsidium. Episcopi tamen, qui habeant Congruam pinguem, quæ excedat taxam a Concilio præscriptam, non exigunt Charitativum subsidium; S. Congreg. Concil. in Gerunden. 17. Febr. 1663. et Sac. Cong. Episc. in Poliecastren. 19. Aprilis 1697.

(30. Episcopus adjutus debet præstare Congruam Episcopo Coadjutori, seu suffraganeo; Coadjutor enim debet recipere congruam portionem de proventus Ecclesiæ, seu Beneficii, cuius Prælati datus est; arg. cap. de Rectorib. 3. de Cleric. ægrot. ibi: « De facultatibus Ecclesiæ ad sustentationem suam, Congruam recipiat portionem; » cap. Pastoralis unic. de Clerico ægrotant. in 6. §. Præsent, ibi: « Præsent quoque adjicimus sanctioni, ut Coadjutores hujusmodi de proventus Prælatorum, in quorum assumuntur auxilium, sumptus recipiant moderatos. » (31. Et de facto Episcopo Amiciensi Coadjutori Archiepiscopi Alborensis in Sardinia fuerunt assignata mille scuta annua moneta Romanæ absque incertis, quæ cedere deberent Archiepiscopo; Sac. Congreg. Episcop. et Regular. in Orestana 18. Novembris 1639. Et die 11. Junii 1568. (32. Apud Sanctum Petrum in Consistorio Sanctitas Sua decrevit omnes pensiones assignatas Suffraganeis super fructibus Ecclesiarum, quibus præficiuntur, transire ad Successores, dummodo illis Ecclesiis, quarum sunt suffraganei, deser-viant, vel saltem per ipsos non stet, quin inserviant, alias censeantur extinctæ; Suffraganei vero deinceps dari non possint Archiepiscopis, et Episcopis, etiam quibus solent concedi, nisi pro eorum sustentatione assignetur super fructibus Ecclesiarum, quibus suffragari debent, tercenti, vel saltem ducenti aurei de Camera. (33. Si Coadjutor, vel suffraganeus Episcopi est pauper, non potest Congruam sibi in Literis Apostolicis assignatam remittere; S. C. Conc. 26. Jun. 1621. (34. Præterea debet Episcopus adjutus dare suo Coadjutori commoditatem habitationis in Palatio Episcopali, et om-

nia necessaria pro exercitio Pontificalium, et aliis Episcopalibus functionibus; Sac. Congregat. Episcop. in Nicoteren. 27. Junii 1619.

ADDITIONES EX ALIENA MANU.

(35. Utri, Pensionario ne an Episcopo, incumbat onus probandi, quod Episcopo remaneant scuta mille pro Congrua, non incongrue hic quæritur. (36. Invaluit distinctio, quod si pensionarius agit in judicio possessorio, Episcopo onus incumbit probandi, quod ipsi non remaneant scuta mille pro Congrua, quum possessio relevet ab onere probandi, nec qui est in possessione tenetur exprimere causam suæ possessionis. (37. Quod si Episcopus agit contra Pensionarium in petitorio judicio, dicens se non teneri ad pensionem, eo quia reservatio nullitate laborat, onus probandi, quod mille pro Congrua remaneant Episcopo, incumbit Pensionario, quia cum agatur de jure percipiendi pensionem, causa exprimi debet ab eo, qui ipsam sibi deberi asserit. Confer Barbosam de Offic. et Potest. Episc. alleg. 120, n. 14. Rotam in magistrali dec. 169. per tot. cor. Montic.

ARTICULUS II.

Quod ea, quæ concernunt congruam parochorum, eorumque vicariorum.

(1. Congrua debetur Parochis, seu Curatis nedum de jure communi, cap. de Monachis 12. cap. Cum secundum Apostolum 16. cap. Extirpanda 30. de præbend. c. 1. eod. in 6. cum concordant., sed etiam ex Concil. Trident. sess. 21. cap. 4. de reformat. et Constit. S. Pii V. incip. Ad exequendum; Rota part. 3, recent. dec. 392, num. 2, part. 16, dec. 316, num. 4. (2. Et hæc Congrua Parochialis, et Curatis debita, generaliter loquendo, taxatur in scutis centum non solum ab ipso Concilio Trident. sess. 24. cap. 13. de reform., sed etiam a S. Pio V. in dicta Constitut. incip. Ad exequendum; Rota part. 18, tom. 1, recent. dec. 374, num. 2, et part. 19, tom. 2, dec. 112, num. 4. (3. Et ubi aliter non fuerit a Papa expressum, intelligitur de moneta loci Beneficii; Rota part. 17, dec. 245, num. 29, et 30. (4. Congrua non debet ordinari taxari major dietis scutis centum, nec minor scutis 50. annuis; S. Pius V. in dict. Constitut. incip. Ad exequendum; Rota par. 6, dec. 230, num. 2, et par. 8, dec. 246, n. 10. (5. In hac tamen materia non potest assignari certa regula, sed hujus taxatio remittitur arbitrio Judicis; Rota par. 13, recent. dec. 392, num. 12, part. 18, tom. 1, dec. 389, num. 21, part. 19, tom. 1, dec. 1, num. 5, dec. 112, num. 6, dec. 206, num. 13. (6. Quandoque enim fuit taxata in scutis centum auri, et quandoque etiam plus; Rota part. 19, tom. 1, dec. 1, num. 8, et dec. 112, num. 7. (7. Unde generaliter loquendo taxanda est Congrua, quæ sit sufficiens ad commodam et honestam sustentationem personæ, habita ratione de loco, fructuum quantitate, et onerum, qualitate personæ, et similibus; Rota part. 4, tom. 1, dec. 595.